

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Данас браћо и сестре, Свето Вазнесење Господње је у народу познат као празник Спасовдан. То је празник када је Господ завршио Своју искупитељску мисију на земљи, када је на данашњи догађај крунисао цео Свој живот и све што је на земљи за Свога живота овде учинио. Данас овај празник завршава и Божић и Богојављење и Преображење и Велики Петак и Васкрс. Зашто? Јер њиме се објашњава све што је до тада било. А циљ је свега тога био да Господ спаси човека, да га уздигне на оно достојанство ради којег је створен. Зато се Господ и родио у телу на земљи, поживео са људима, страдао од људи, убијен од људи, васкрсао ради људи и вазнео се на небо: да пропути пут и да покаже пут свима људима где је њихов циљ, где је њихова отаџбина. Циљ наш није на земљи нити може бити, него је човек створен за Живот Вечни, ради тога је такође Господ дошао да људима дарује Живот Вечни. Ништа мање од тога, ништа мање човека не може задовољити сем тога дара којег Бог може да даје и нико други. Дакле, Господ је четрдесети дан после Свога Васкрсења, за које време се јављао Својим ученицима и другим људима и потврђивао чињеницу Свога телеснога Васкрсења из гроба, да би Његови ученици били у то уверени, да би могли то да проповедају јер Он њих шаље да иду по целој свету и да проповедају Његово Јеванђеље, учећи све људе да држе што је Он заповедио.

А данас овим светим празником Господ у ствари доказује, потпуно савршено, Својим ученицима Своју божанску силу да је Он Богочовек, истински Спаситељ света. Јер се пред њима на гори Маслинској, на облаку, узнео на небо са телом. Они су задивљени гледали за Њим и тада се пред њима појавише два светла анђела која им рекоше: „Што стојите и гледате на небо? Ово је Исус који од вас одлази, тако ће и доћи у задњи дан да суди живима и мртвима када дође време Страшнога Суда.“ Ученици тада вратише се у Јерусалим са радошћу великом, каже Свето Јеванђеље. До тада они су били плашљиви рибари, плашили се Јевреја, плашили се прогона, страдања а сада они охрабрени враћају се са радошћу и ничега се више не боје. Док се Господ вазносио на небо, не само да су људи били задивљени него и анђели небески били су задивљени и зачуђени откуд да човек узлази изнад свих небеса и изнад свих анђела и арханђела. То је била тајна сакривена не само од нас људи на земљи, него и од самих анђела на небу. Али Господ је тиме у ствари показао и тиме је прославио човека и људску природу, свакога од нас, јер ми смо у Његовој природи сви удостојени те части да се узнесемо изнад свих небеса и да будемо са десне стране Бога и Оца. Наравно, то важи за оне који у на овоме свету, у овоме животу буду држали Јеванђеље Христово, живели по њему, испуњавали његове заповести, веровали у Бога, чинили добра дела, милостињу и остала добра дела, клонили се зла и греха, кајали се за оне грехе које по слабости као људи чине и тако припремају себе за Царство Небеско и за Живот Вечни. То је, браћо и сестре, смисао и сврха данашњег светог празника, јер Господ, када је одлазио од њих са Горе Маслинске, Он им је још поручио: „Седите у Јерусалиму док не дође на вас благодат Духа Светога тј. док не сиђе Дух Свети на вас а онда ћете ићи по целој свету и проповедати Јеванђеље моје.“ Тако су се Свети Апостоли вратили у Јерусалим, били непрекидно на молитви следећих десет дана да би у педесети дан по Васкрсењу и десети дан по Вазнесењу примили Духа Светога – а то је празник Свете Тројице коме у сусрет идемо.

Нека Господ погледа и на нас сабране овде данас и на цео наш православни благословен народ и да нам дарује те радости духовне коју су осећали Апостоли, гледајући свог учитеља који иде на небо, да и ми осећамо ту радост, да живимо по Јеванђељу Христовоме са вером и надом да ћемо и ми, када дође Господ поново, васкрснути са Њим и бити вазнесени на небо. И тамо са свима Светима и ми бити и славити чудесног Господа Христа са Оцем и Духом Светим за све векове и сву вечност. Амин.

Срећан и Богом благословен данашњи празник!